

Togturen op til Jung-
frauoch er lige så smuk
som udsigten fra ende-
stationen, der ligger i
3.454 meters højde

TAG TOGET TIL TOPPEN

Schweiz er stedet for dig, der elsker naturoplevelser i særklasse, at rende rundt i sne, at få pulsen op og at slappe af. Det hele er muligt i regionen Jungfrau, hvor du også kan køre til Europas højest beliggende togstation

Tekst og foto Cathrine Marie Nørgaard

I 1964 var Hotel Belvédère ved Furkapasset med i James Bond-filmen Goldfinger, og i dag lokkes mange til for at tage bil- leder af bygningen

En 29 kilometer lang, snoet vej fører op til Furkapasset

Europas højest beliggende togstation giver adgang til dette syn. På solrige dage er det næsten umuligt at tage øjnene fra Aletsch-gletsjeren – her set fra platformen

Hvis vejret er dårligt ved Jungfrau- joch, kan man gå lidt rundt i islabyrinten

Kirken i Lauterbrun- nen er smukt pla- ceret blandt bjerge – og er populær blandt fotoentusia- ster som os selv

De pjuskede krager er fast inventar på Jungfrau- joch

Der er køligt heroppe, 2.400 meter over havets overflade. Ud ad bilens forrude er der udsigt over snoede veje, der er skiftevis oplyst af solen og gemt bag små skyer. Jeg smækker bildøren op og slår kusk- slag for at få varmen. Vores tur over Furkapasset i Schweiz er snart ovre, og jeg har det, som om vi er på vej mod en afgræn- set, idyllisk verden bygget af bjerge og gletsjere. Bjergpasset er vores indgang.

Snart sætter vi kursen ned ad flere snoede veje. Vi kører ind i tå- gen og ud på den anden side i ret- ning mod Jungfrauregionen. Den er opkaldt efter Jungfrau, der er det højeste bjerg i området, og be- står af to dale syd for byen Inter-

laken – dalen ved Grindelwald og dalen ved Lauterbrunnen.

Det er netop disse to landsbyer, der har fanget vores opmærksom- hed og gjort, at vi nu parkerer vo- res bil i Wilderswil, der ligger tæt på begge destinationer.

Ost og bjerge, tak

Vi tjekker ind på Alpenrose Ho- tel & Gardens og fejrer vores an- komst med det mest lokale, vi kan komme i tanke om: ostefondue. Er man i Schweiz, må man gøre sig selv den tjeneste at bestille ret- ten med brødstykker og grønts- a- ger, der skal dyppes i voldsomme mængder ost. Vi er mætte, før vi kan se bunden af gryden.

Fra hotelværelset kan vi gå ud på en lille altan og se ud på sne- klædte bjergtoppe. Næste morgen

tager jeg min kaffe med herud og lukker øjnene, da solen bryder igennem det tynde skydække og varmer mine arme. Det kribler i min krop for at komme ud ad dø- ren og se mere af området.

Det er nemt at komme rundt mellem byerne her, hvad enten man benytter sin bil eller vælger toget. Vi beslutter os for at lade bilen stå og bruger i stedet tid – og en betydelig mængde penge – på den lokale togbane. Vi har nemlig besluttet, at vi vil se Jung- frau- joch, Europas højest belig- gende togstation, som ikke kan nås med bil.

Rejsen derop er dyr, og derfor kan det hurtigt betale sig at købe et togpas, så man kan rejse hele regionen rundt med alle toglin- jerne. Desuden vil vi gerne have

den fulde oplevelse og udsigt i stedet for at have øjnene på vejen bag rattet. For omkring 1.700 kr. pr. person kan man købe et tre- dages togpas, og så er det bare at gå i gang.

Der er meget, vi skal nå, og vi starter i Lauterbrunnen, der er kendt for sit vandfald og kirken, hvis placering med bjergene som kulisse hver dag tiltrækker man- ge fotoentusiaster. Det tager ikke lang tid at se den lille bjerglands- by. Før vi igen hopper på et tog, sætter vi os ved en café med kaffe og et stykke kage til deling. Skyer- ne er ved at indtage himlen.

På toppen af Europa

Stationen Jungfrau- joch, der også kaldes Top of Europe, ligger 3.454 meter over havets overfla-

de. For at komme derop skal man først finde vej til Eigergletscher- stationen, der nås enten fra ter- minalen i Grindelwald eller fra Kleine Scheidegg. Fra Eigerglet- scher går turen op til Jungfrau- joch direkte gennem et bjerg, så udsigten er ikke meget værd. Det er den til gengæld med al sand- synlighed, når man efter godt 20 minutter træder ud af toget og går fra perronen i retning mod ud- sigtsplatformen. Første gang, vi går herud, lægger skyerne sig som et irriterende slør, så vi kun spora- disk kan skimte Alpernes største gletsjer, Aletschgletsjeren, der har en længde på 23 km.

Da vejret ikke synes at blive bedre, forlader vi platformen for at gå lidt rundt i den fascineren- de islabyrint, der ligger i forlæn-

gelse af bygningen og bjerget, li- gesom vi bruger tid på at læse lidt om det enorme bygningsarbejde, der er gået forud for det her sted.

Nogle gange er det svært helt at fatte, hvad mennesket kan ska- be i mødet med naturen – på godt og ondt. Det er til gengæld ikke svært at blive mindet om klima- forandringerne et sted som her. Ligesom Rhône- gletsjeren bliver Aletschgletsjeren mindre år for år. Jeg frygter, at det er et helt andet syn, der rammer dem, som tager toget herop om 10 år.

Jeg overtaler min kæreste til, at vi kan tage herop igen dagen ef- ter, så vi forhåbentligt kan få den fulde udsigt at se. Og vi har mere held med os, da vi dagen efter træ- der ud på platformen. Solen bli- ver reflekteret i sneen og gør det

Med et togpas kan man køre Jungfrau- regionen tynd, mens man nyder udsigten til bjergene

Der er mange muligheder for at bo smukt i området. Her vores udsigt fra Alpenrose Hotel & Gardens i Wilderswil

Eiger Express fører en fra Grindelwald Terminal til Eiger-gletscher – hvorfra man kan komme til Jungfrauoch

umuligt at se noget uden solbriller. Med dem på kan jeg til gengæld se alt det, jeg ikke kunne se i går: de sneklædte bjerge, hvis toppe stikker op over et dovent skydække på den ene side, og gletsjeren, der er indrammet af bjerge, på den anden side. Overalt på rækværket sidder pjuskede krager, der sikkert er vant til, at der falder lidt mad af til dem en gang imellem.

Fra platformen kan vi længere nede se en flok mennesker spadserende ad en nedtrådt sti af sne, der fører op mellem to bjerge. Et sted omme bag dem ligger en hytte, man kan booke overnatning i. Vores fodtøj er ikke passende til en lang gåtur i sneen, men vi forlader alligevel platformen for at se gletsjeren fra en ny vinkel.

Aktiv gondoltur

Fra Eiger-gletscher kan man som noget relativt nyt hoppe på Eiger Express, en kæmpemæssig gondol, der fragter os ned til Grindelwald.

Turen varer omkring et kvarter, hvor vi svæver hen over grantræer og træhytter, mens vi kigger på de bjerge, vi lige forlod. Turen ned giver også en mulighed for at akklimatisere efter at have gået rundt i den tynde luft flere tusind meter længere oppe.

I Grindelwald Terminal køber vi en sandwich og går mod centrum af byen. Gåturen er smuk på en dag som i dag, hvor vi uden problemer kan se landskabet skyde i vejret. Vi sætter os på en bænk ved busstationen for at spise. Duften af friske blomster blander sig med pesto og tomat. Ingen af os siger meget, mens vi tygger og kigger omkring os med missende øjne mod solen over bjergene.

Vores mål i dag er Grindelwald-First, som er en populær gondolstrækning for det legesyge menneske. Undervejs kan man hoppe ud ved de forskellige stationer og prøve forskellige aktiviteter – fra en svævebane formet

som en stor fugl til gokarts, man kan køre på ned ad bjerget. Vi foretrækker dog at fortsætte hele vejen op til First og købe en øl i restauranten. Rigtig mange kommer herop for at posere på en afsats af metal.

Fra Wilderswil kan man tage en ikonisk togrute op til Schynige Platte. Turen op ad bjerget med det gamle tog er populær og har eksisteret siden 1893. Vi kommer for sent til at få en plads ved vinduet og må sidde kilet ind mellem seks fremmede på træbænke. Toget snegler sig fremad og opad, og landskabet udvikler sig for øjnene af os. På den anden side af en tunnel skyder Alperne til vejrs, og jeg udbryder en lyd af begejstring.

Efter 50 minutter er destinationen nået, men vi bliver siddende, da toget kører tilbage, og har næsten en hel vogn for os selv. Vi stikker hovederne ud ad ruderne og tager billeder af toget og bjergene i et forsøg på at ind-

Smukke udsigter og gode fotospots er der masser af i Jungfrau-regionen. Her ved Grindelwald-First

Er vandring for hårdt, kan man også slå sig ned på en stol og nyde synet af gletsjeren med en kop kaffe

fange stemningen og tage den med hjem. Men den særlige følelse, der kommer, når man snegler sig ad bjergrygge, svæver over dale og smelter sammen med sneen på toppen – den skal man rejse til Jungfrau-regionen for at finde. Og det kan man roligt gøre. ■

Grindelwald er en charmerende by, der er oplagt at tjekke ud, hvis man overvejer en skiferie i området

Inden du rejser til Jungfrau-regionen

Der er noget for alle at komme efter året rundt i Jungfrau-regionen. Det er et populært skiområde om vinteren, mens det er den betagende natur og de relativt behagelige temperaturer, der lokker folk til om sommeren. Her er det også oplagt at vandre. Hvis det er togoplevelsen, man gerne vil have, er det en god idé at tage afsted, før vinteren rammer. Nogle af de smukkeste ruter lukker ned for sæsonen fra slutningen af oktober.

Smukke vandreture

Regionen er et sandt paradys for vandrere, garvede såvel som mindre garvede. Grindelwald-First er et godt sted at starte for de fleste vandreture. Her kan man f.eks. gå til den smukke sø Bachalpsee. Fra Bachalpsee kan man fortsætte til bjerget Faulhorn, der skulle være et fantastisk sted at se solnedgangen fra. Generelt er det muligt at hike langs de fleste af de strækninger, som togene kører på, og skiltningen er god.

Unikke togrejser

Med togpas giver de første dages aktiviteter sig selv. Der er mange forskellige og uforglemmelige togruter og oplevelser i området. Turen til Jungfrauoch må du ikke gå glip af, ligesom det er en vild oplevelse at tage turen op med en særlig slags kabelbane til Harder Kulm fra Interlaken. Det er også muligt at købe enkeltbilletter til togstrækninger, men hvis man vil besøge Jungfrauoch, kan det hurtigt betale sig at investere i et togpas. Læs mere, og køb på jungfrau.ch/en 📄

Hvor skal du sove?

Der findes mange hoteller i både Grindelwald, Wilderswil, Lauterbrunnen og den større by Interlaken. Der er derfor også noget for enhver smag og pengepung. Det er nemt at komme fra Interlaken og videre til de øvrige byer, hvad enten man er i bil eller tager toget. I vinterperioden bør man tjekke Grindelwald ud – her kan man bo i fornemme chaletter med udsigt til sneklædte bjerge.